

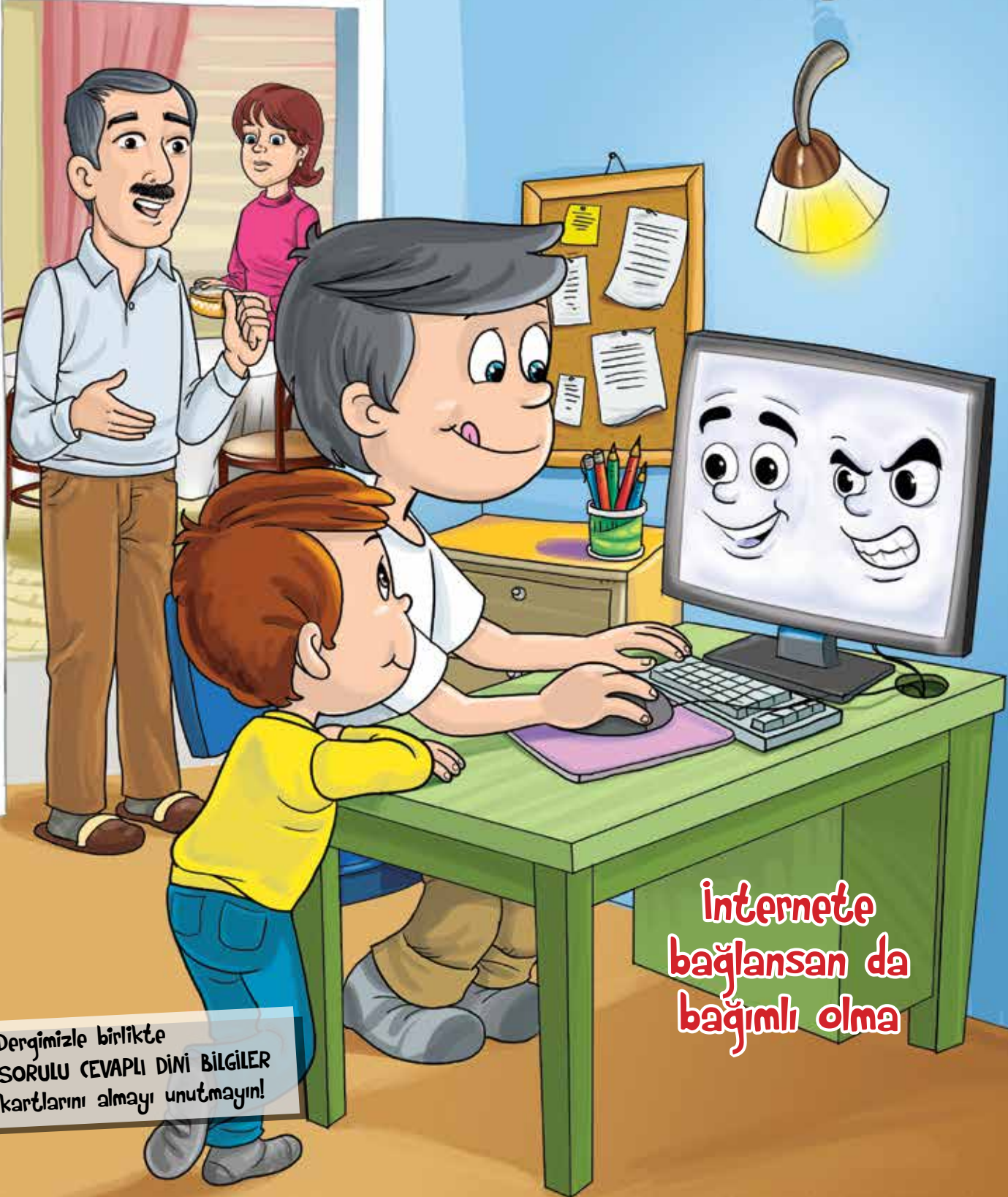
diyanet

Çocuk

Kasım 2016 Sayı: 436

dergisi

Dergimizle birlikte
SORULU CEVAPLI DINI BİLGİLER
kartlarını almayı unutmayın!

İnternete
bağlansan da
bağımlı olma

MERHABA

Bu günlerde esen rüzgâr, dökülen yaprakları süpürüp götürürken bizlere bir şeyler fısıldar. Bunun gibi tabiattaki bir çok hadiseden her gün bir şeyler öğreniriz. Doğanın kışa hazırlandığı gibi bizler de gelecek günlere hazırlanmalıyız.

Bu sayımızda günümüzün etkin iletişim araçlarından olan interneti açalım dedik. İnternet ve sosyal medya kullanımı içeriğini değişik bakış açılarıyla ele aldık. Sosyal medyanın, sanal iletişim ağlarının, çocuklar ve ebeveynler açısından olumlu-olumsuz etkilerini gündemimize aldık.

Dergimizin ekinde "Sorularla Dinî Bilgiler" hediye kartlarının onuncusunu vermiş olacağız. Almayı unutmayın. Bir sonraki ayda, bu serinin son kartları verilecek. Şu ana kadar biriktirdiğiniz kartları okuyup kutularına yerleştirdiğinizi düşünüyorum.

Dergimiz; derslerinize, dinî bilginize, manevi gelişiminize, kültür birikiminize katkı sağlamak için hep sizinle.

Gelecek sayımızda buluşmak dileğiyle esen kalın.

Dr. Faruk Görgülü

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Faruk Görgülü

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu

Mustafa Bayraktar

Yayın Koordinatörleri

Esmâ Güner - Hasan Yıldırım

Tashih

Said Şan

Kart Sorularını Hazırlayan:

Zeynep Aknar - Esmâ Güner

İletişim

Diyanet İşleri Başkanlığı
Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar
Bulvarı No: 147/D 06800 Çankaya / Ankara

Tel: (0312) 295 86 01/71 48

Faks: (0312) 295 61 92

e-posta:

cocukdergisi@diyanet.gov.tr

facebook.com/diyanetcocukdergisi

twitter.com/DiyanetCocuk

Metin ve çizgilerin sorumluluğu yazar ve çizerlerine aittir.

Millî Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince) Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri

Tel: (0312) 295 71 96-97

Faks: (0312) 285 18 54

e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 48 TL, Yurtdışı yıllık: ABD için 25 ABD Doları, Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron, İsviçre için 40 İsviçre Frangı. Abone kaydı için ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Ankara Kamu Girişimci Şubesi IBAN: TR 08 000 1 00 25 330 599 4308-5019 no'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir mektubun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü, Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No:147/A 06800 Çankaya/Ankara" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü:

Aylık, Yerel, Süreli Yayın, Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 31.10.2016

Basım Yeri: Ankara

İllüstrasyon: Orhan Acan

Tasarım: Bedirhan Acan

Baskı

Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş.

Tel: 0 312 342 22 08

Faks: 0 312 341 14 27

www.korzabasim.com.tr

İçindekiler

Merhaba	1
Kutup Yıldızı	2-3
Peygamberimiz ve Küçük Ümmeti	4-5
Çocuk Parkı	6-7
Zehra	8-9
Peygamberler Yolu	10-11
Gökkuşuğı	12-13
Müerkkepli Kalem	14-17
Renkli Dünyamın Sesi	18-19
Gölce	20-21
Çiçekli Pano	22-23
Burçin ile Burhan	24-25
Bir öğretmenim Vardı	26-27
Bu Ay Ne Olmuş?	28
Bulmacayı Çöz Sureyi Bul	29
Yeşilcan'ın Maceraları	30-31
Gülümseyin Bilimli-Yorum	32-33
Allame Nine	34-35
Palamut	36-37
Dış kapının Mandalı	38
Atölye	39
Gönlümüze Taht Kuranlar	40-41
Sarmal Kelime Bulmaca	42
Çözmece	43
Neşeli karikatürler	44
Çengel Bulmaca	45
Sizden Gelenler	46-47
Bulmaca Çözümleri	48

2-3

22-23

26-27

36-37

MÜSLÜMANA BENZEYEN AĞAÇ

Bir gün Peygamber Efendimiz sahabileri ile sohbet ediyordu. Sohbet halkasında Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer gibi seçkin sahabiler de vardı. Hz. Ömer'in oğlu Abdullah da aralarındaydı. Peygamberimizi çok seven Abdullah, yaşı henüz küçük olmasına rağmen, onu herkes gibi can kulağıyla dinliyordu.

Peygamber Efendimiz, sohbet sırasında orada bulunanlara bir soru sordu.

— Söyleyin bakalım, ağaçların içinde öyle bir ağaç vardır ki, Müslüman'a benzer. Yaz kış sürekli yeşildir, yaprağı hiç düşmez, dedi ve ağacın meyvesinden, yaprağına, gövdesinden liflerine kadar pek çok yönden faydasının olduğunu anlattı.

Herkes, bilmecenin cevabını düşünmeye başladı. Tıpkı Müslüman gibi; her mevsim sürekli canlı ve yeşil, her yönden çok faydalı bu güzel ağaç acaba hangisiydi?

Peygamberimiz daha soruyu sorar sormaz, Hz. Ömer'in oğlu Abdullah'ın gözleri parlamıştı. İlk seferinde bilmişti sorunun cevabını. Hz. Ebu Bekir ve babası Hz. Ömer gibi büyüklerin konuşmadığını görünce, saygısızlık olur düşüncesiyle utanıp cevap veremedi.

Peygamberimizin arkadaşlarından her biri, o bölgede yetişen ağaçların isimlerini tek tek söylemeye başladı. Kimi şu ağaç dedi, kimi bu ağaç dedi. Ne dedilerse olmadı.

Siz bildiniz mi o ağacı?

Hadisenin devamını okumadan önce, siz de bir tahminde bulunun bakalım.

...

Sahabiler düşündüler taşındılar, cevabı bir türlü bulamadılar. Kimse bilemedi bu güzel ağacı. Baktılar olmuyor,

— Biz bilemedik, o ağaç hangisidir siz söyleyin bize ey Allah'ın Resulü, dediler.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz,

— O, hurma ağacıdır, cevabını verdi.

Sorunun cevabını öğrendiklerinde, Peygamber Efendimizin bu soru ile onlara hangi mesajı vermek istediğini düşünmekten kendilerini alamadılar.

Nihayet sohbet bitti ve dağıldılar.

Yolda Abdullah babasına,

— Babacığım, vallahi ben onun hurma ağacı olduğunu bilmiştim, dedi.

Hz. Ömer,

— Madem cevabını bildin, niçin söylemedin, diye sordu oğluna.

Abdullah,

— Toplumun en küçüğü bendim. Baktım ki Hz. Ebu Bekir, sen ve diğer büyükler konuşmuyorsunuz, utandım, söyleyemedim, diye cevap verdi.

Bunun üzerine Hz. Ömer,

— Cevap verseydin, bu beni daha çok mutlu ederdi, diyerek oğlunu cesaretlenirdi.

Peygamberimiz ve Küçük Ümmeti

Yazan: Hatice İpek
Çizen: Bedirhan Akcan

Peygamberimizin Küçük Ümmetiyiz Biz Faydalı İlimleri Öğrenmektir İşimiz

Bak kardeşim,
bu harf "Elif",
bu "Be", bu
"Te" ...

Aferin
oğluma,
kardeşine Kur'an
öğretip insanların en
hayırlısından oluyor.

Peygamberimiz (s.a.s): "Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretenlerinizdir." buyurmuştur.

Baba,
bizim okulda
okuma yazma
kursu açmışlar.
Yaşlı amcalar,
teyzeler...
O kadar çok kişi
geliyor ki!

Ne
güzel işte oğlum!
Allah herkese ilim öğrenmeyi
emretmiş. İnsanlar ne zaman
imkân bulurlarsa o zaman
öğrenmeye çalışıyorlar.

Peygamberimiz (s.a.s): "İlim öğrenmek her müslümana farzdır." buyurmuştur.

Matematik
kitabım
burada, Türkçe
tamam, Sosyal
Bilgiler, Fen kitabım
burada... Ne çok
dersimiz var ya!

Peygamberimiz (s.a.s); Zeyd bin Sabit'ten İbrânice'yi öğrenmesini istemiş, o da yoğun bir çalışma ile kısa sürede bu dili öğrenerek Peygamberimizin yazışmalarını sağlamıştır.

ÇOCUK PARKI

ŞAŞIRTICI BİLGİLER

En büyük kuş yumurtası devekuşuna aittir. Yumurtanın ağırlığı ortalama 1.5 kg.'dır. Boyu ise 20 cm.'ye kadar çıkabilir.

ATASÖZLERİMİZ

- 1- Lafla.....gemisi yürümez.
- 2- Öfkeyle kalkan..... oturur.
- 3- Sabır ağacına çıkmak güçtür ancak.....tatlıdır.

ŞEHİRLERİ BULALIM

Aşağıda karışık olarak verilen harfler doğru sıralandığında dünya üzerindeki bir şehrin ismine ulaşılmaktadır. Bakalım bu şehirleri bulabilecek misiniz?

EMİDEN - BİTANLSU - İPRAS
- ÜBKA - OTYKO - HKAREİ -
KPİNE - ARİNT

KİM BİLİR?

Gıybet nedir?

GÜZEL SÖZLER

Hedefi olmayan
gemiye hiçbir
rüzgâr yardım
edemez.

Montaigne

AKLIMIZDAN ÇIKMASIN

Çevre insanın evidir.
Lütfen çevremizi temiz
tutalım sevgili çocuklar.

Atasözlerimiz Cevapları:
(PEYNİR, ZARARLA, MEYVEİ,)

Kim bilir Cevap: Bir kişinin arkasından onun aleyhinde konuşmak, onu kötülemek. Gıybet etmek dinimizce günahtır.

Şehirleri Bulalım Cevap: MEDİNE, İSTANBUL, PARİS, BAKÜ, TOKYO, KAHİRE, PEKİN, TİRAN

OYUN OYNAYALIM MI?

TOPAL KARGA:

Bu oyun için en az 5 kişiye ihtiyaç vardır. Oyunumuz açık bir alanda oynanabilir. Önce bir ebe seçilir. Ebe seçildikten sonra ortaya bir daire çizilir. Ebe dairenin içine girer. Ebe burada iki ayağını da yere basabilir ancak daire dışına çıktığında tek ayağı üzerinde sekmek zorundadır. Ebe daire dışına çıkar ve tek ayağı üzerinde daire dışındaki arkadaşlarını yakalamaya çalışır. Yakaladığı arkadaşı yeni ebe olur.

SAKLANMIŞ KELİMELERİ BULALIM

Kıymetli çocuklar, sizler için aşağıdaki kutuya Kur'an-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerden bazılarının isimleri gizlendi. Bakalım çabucak bulabilecek misiniz?

MUHAMMED, İSA, ADEM, İBRAHİM, YUSUF, MUSA, NUH, SÜLEYMAN

A	G	İ	E	F	C	T	O	I	R	L	Ş	Ü	Ç	V	Ö
İ	O	S	N	H	P	J	E	Ü	Z	Y	B	S	N	U	H
İ	I	A	F	L	Y	J	P	N	D	Ç	A	A	E	V	Ç
Ö	S	Ü	L	E	Y	M	A	N	V	G	C	U	E	G	F
R	N	Ş	P	L	M	K	T	Ü	A	Ç	A	U	İ	E	İ
D	H	P	Ğ	M	U	H	A	M	M	E	D	R	R	O	B
D	H	N	Ş	D	C	Ç	Z	S	B	U	E	Ç	Ö	E	R
İ	G	A	Ö	V	İ	E	C	Ç	Z	S	M	Ö	J	G	A
K	T	A	Ü	S	Ö	H	Y	S	K	D	J	R	N	H	H
M	U	S	A	E	G	Ğ	U	I	M	O	Ö	F	I	L	İ
M	M	K	T	Ü	E	I	S	O	D	I	Ğ	İ	O	Y	M
S	R	N	H	E	A	Ğ	U	D	I	B	P	O	H	L	A
B	M	S	A	Ü	C	Ö	F	İ	E	A	Ü	Ğ	G	İ	İ

Sahaflar güzeldir Zehracığım.
Mesela kitapçılarda tükenmiş olan
kitapları orada bulabilme ihtimalin
oluyor. Hem de daha uygun fiyata.

Çok güzelmiş baba
lütfen beni de götürür
müsün bir gün?
Çok merak ettim.

Gideriz
elbette kızım.
Kitaplara rahat
rahat bakıp
istediğini
seçersin.

Yaşasın!

Senin de sahafa vermek
isteyeceğin kitaplar
olursa veriz ve karşılığında
yeni kitaplar alız.

Hemen senin aldıklarını
okumam lazım baba.
Bunları okuyayım ki
yenilerini alalım değil mi?

Ama hepsini çok merak ettim.
Sahafa gitmek için de sabırsızlanıyorum
şimdiden. Aynı anda kaç kitap
okuyabilirim ki acaba? Okunacak çok
kitap var. Ne güzel değil mi?

Tabi ama acele etmene
gerek yok bence.

Hız. Yunus (a.s.)

Bugün sınıflarına yeni gelen öğrenciyle tanıştı üç arkadaş. Yunus'tu yeni arkadaşlarının adı. Ahmet, "Aaa! Balığın yuttuğu peygamberin adı!" diyerek heyecanlandı. "Evet, ismimi çok seviyorum!" diyerek konuşmaya başlayan Yunus anlattı bu sefer kıssayı:

"Kalabalık bir nüfusa ve verimli topraklara sahip olan Ninova halkı, putlara tapıyor ve her türlü kötülüğü yapıyorlardı. Bu güzel kentin insanlarını uyarmak için gönderilmişti Yunus Peygamber. Kavmine, Allah'ın varlığını, birliğini anlatıyor, putlara tapmaktan vazgeçmelerini söylüyordu. Kavmi ise onun söylediklerine inanmıyor, onu dinlemiyordu bile. Günler, aylar hatta yıllar geçmiş ancak Ninova halkı inkârda ısrar etmeye devam etmişti. Yıllardır yaptığı çağrıya kavminden sadece birkaç kişinin inanması, diğerlerinin ise inkârda ısrar etmesine çok üzülen Yunus Peygamber, Allah'ın emrini beklemeden Ninova'dan ayrılmaya karar verdi. Uzak sahillere doğru yürüdü ve limanda yolcu alan bir gemi görünce ani bir kararla gemiye binerek oradan uzaklaştı. Gemi epeyce yol almıştı ki bir süre sonra aniden durdu ve denizde beklenmedik bir fırtına başladı, dalgalar hızla yükseldi ve gemi sağa sola yalpalamaya başladı, neredeyse batmak üzereyken gemidekiler:

"İçimizde, efendisinden kaçmış uğursuz bir köle olmalı" dediler. Başına gelenlerin kendisi için bir ceza olduğunu anlayan Yunus Peygamber, Rabbinden kaçan bir kul olduğunu bildiği için "O kişi benim!" dedi. Ancak, onun köle olduğuna inanamayan gemidekiler aralarında kura çekip, kurada çıkan kişiyi de denize atmayı kararlaştırdılar. Çekilen üç kurada da Hız. Yunus çıktı ve Yunus Peygamber denize atıldı. Yunus Peygamber! Bir süre azgın dalgalarla mücadele etti ancak, zaman hızla ilerlemişti ve vakit geceydi artık! Deniz dalgalı, sular dehşetliydi. Basacak sağlam bir yer, tutunacak bir dal aradığı esnada, büyük bir balık gelip yutuverdi Yunus Peygamberi.

Deniz, dalgalar, gecenin karanlığı, balık ve kendi varlığı, hepsini yaratan Allah'tı ve Yunus Peygamber, Rabbine karanlıklar içinde günlerce dertli dertli şöyle yalvardı:

La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü mine'z zalimin...."

"Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten haksızlık edenlerden oldum.

Hem denize, hem balığa, hem de geceye güç yetirebilecek bir tek Allah vardı. Hz. Yunus'un bu duası, Allah'ın öyle hoşuna gitti ki, Allah Teala, onun duasını kabul etti. Balık, Hz. Yunus'u sahile getirdi böylece. Orada, Allah kendisini rızıklandırdı ve bu sayede yeniden güç toplayan Yunus Peygamber Ninova'ya geri döndü. Zaten Ninovalılar da her yerde Hz. Yunus'u arıyorlardı.

Ninova'ya geldiğinde karşılaştığı bir çobana kavmini sordu Yunus Peygamber. Çoban onu tanımadı ve her şeyi anlattı. 'Yunus Peygamber gittikten sonra gökyüzünü alev renkli bulutlar kapladı, helak olmuş kavimlerin başına gelenler, kendi başlarına da gelecek diye çok korktu Ninova halkı. Yaptıklarından dolayı çok pişman oldular, putları terk ettiler, tövbe ettiler ve Allah da onların üzerinden azabı kaldırdı.' Duyduklarına çok sevinen Hz. Yunus kendini tanıttı ve çoban koşarak halkına haber verdi, Yunus Peygamberi mutlulukla karşılayan kavmi iman, ibadet ve huzur dolu güzel günler yaşadılar. Anlaşılan Hz. Yunus'tan öğrenecek daha çok şeyleri vardı..."

Ne iyi etmişti de gelmişti Yunus sınıflarına, birbirlerinden öğrenecekleri ne çok şey vardı!

Bugün öğretmenimin evine gittim. Nasıl sevindi anlatamam. Öğretmenimin eşi ve iki çocuğuyla da tanıştım. Büyük çocuğunun adı Enes. Yeğenim Dilara ile yaşıt. Küçük çocuğunun adı da Sude Naz. Henüz iki yaşında. Öğretmenimin ikram ettiği meyve suyunu içerken, açık pencereden içeriye minik bir serçe girdi. Minik serçe, panik hâlinde odanın içinde uçmaya başladı. Sonra da perdeye çarpıp kanepenin üstüne düşüverdi ama bayılmadı. Şaşkın bakışlarla bizi seyrediyordu.

Öğretmenim: "Korkma serçem, tüylü dostum. Ürkme serçem, ben dostum. Seni incitmeden seveceğim. Hem kanadından, hem de gagandan öpeceğim!" diyerek minik serçeyi avucunun içine aldı. Derken, pencerenin pervazına iki serçe daha kondu. Cıvıltıları odanın içini dolduruyordu. Öğretmenim usulca ayağa kalktı ve minik serçeyi pencerenin kenarına bıraktı. Minik serçenin anne ve babası olduğunu düşündüğüm o iki serçe, sevinçle kanatlarını çırpıldılar. Sonra, bahçedeki ağaç dallarına konarak "cik cik" sesleriyle onu yanlarına çağırdılar.

Minik serçe, uçmak için hiç gayret etmiyordu. Belki de bir yere çarpıp düşeceğini sanıyordu. Birkaç dakika bu kararsızlığı devam etti. Onu, Sude Naz'ın hapsirliği kendine getirdi. Hapsirlik sesiyle irkilen minik serçe havalandı, pencereden uçup ailesinin yanına gitti. Öğretmenim, "Pınar, bizim penceremizden kuşlar hiç eksik olmaz." dedi.

Ben de öğretmenime:

- Bizim evin pencerelerine de kuşlar konsaydı, onları doyasıya seyrederdim, dedim.

Öğretmenim de "Konarlar Pınar! Sadece evin pencerelerini değil, onlara iyilik pencerelerini de açarsan, konarlar. Yani onlara kışın yağmurda, çamurda, karda, buzda yem verirsen, senin için dua bile ederler." dedi.

Öğretmenimle ve ailesiyle vedalaşıp evin yolunu tuttum.

Yol boyunca öğretmenimin söylediklerini düşündüm ve şöyle bir karara vardım; evdeki kırıntıları, bahçedeki ağaçların ve duvarın dibine bırakacağım. Onlara iyilik pencerelerini açtığımda, odam kuş cıvıltılarıyla dolacak. Belki de her serçeye bir isim bulacağım. Uzun gaga, tüylü, üşengeç gibi... Ama önce iyilik pencerelerini açmalıyım.

MÜREKKEPLİ KALEM

Sobanın sesi güldür güldür âdetâ bir ninni gibi geliyordu kulağına. Akşam yemeği için annesinin kuzine sobaya attığı patateslerin enfes kokusu dans ederek havaya karışıyordu. Yattığı sedirden doğruldu. Mahmur gözlerle yaşlı annesini izlemeye başladı. Bir yandan da kendi kendine; "Acaba şimdi söylemeli miyim?" diye düşünüyordu. Annesinin al yazmasından tel tel süzülen aklarını, zamanın onda bıraktığı kırışıkları, emek kokan ellerini beline koyup acıyla kalkışını, üzerinde yılların tozunu taşıyan yamalı entarisini hüznle seyretti.

Sonra, "Olmaz, söyleyemem. Hem nasıl söylerim! Baksana kadının üstündekinden gayrı entarisi yok. İmkânsız, söyleyemem şimdi. Hele bir babam gelsin bakalım." diyerek kalktı sedirden. Elini yüzünü yıkadı. Annesiyle beraber sofrayı hazırladı. Nihayet babası gelmiş beraberce sofraya oturmuşlardı.

Annesi; "Bugün nasıldı inşaatta işler? Çok üşüdün mü?" diye sordu. Ağır başını yavaşça kaldırdı sofradan babası. Ona bakarak; "Bak hele hatunun dediklerine Hakan. Evin babası hiç üşür müymüş!" diye gülümsedi; soğuktan çatlamış

dudaklarına aldırış etmeden. Hakan babasının neşesiyle mutlu olmuş, tekrar düşünmeye başlamıştı. Babasına söylemeliydi. O, evin kahramanıydı, mutlaka bir çözüm bulabilirdi.

Hakan'ın düşünceli hâlini görünce babası; "Uzat hele şu ekmeği evlat." diye seslendi, onu gömüldüğü düşünce batağından çıkarmak için. Babasının bu isteği üzerine düşüncelerinden sıyrıldı ve ekmeği uzattı.

Bütün gün uğruna çalışıp didindiği ekmeği almak için açılıp bekleyen ellere baktı. Dağ gibi babasının dev gibi ellerine. Başparmağının üstündeki geçen günkü çivi yarası değil miydi? Koca bir iz bırakmıştı belli ki. Babasının gözlerine dikti gözlerini. Aman yarabbi, bu adam üşüdüğünü söylemiyor, elleri, dudakları bu hâldeyken kocaman gülümsüyordu.

Bu düşünceler, bir anda beynine hücum edip yutmuştu Hakan'ın tüm söyleyeceklerini. Babasından mürekkepli kalemi isteyemezdi artık. Hikâye yarışmasına katılmayı çok istiyordu. Ama yarışmanın kuralına göre hikâye mürekkepli kalemle yazılmalıydı. Ne yapıp edip mürekkepli kalemi mutlaka almalıydı ve bunu kendi başarmalıydı.

"Madem onlar benim için bir şeylerden fedakârlık ediyorlar, ben de onlar için fedakârlık etmeliyim." diye geçirdi içinden ve ekmeği babasının ellerine bıraktı.

Babası, "Hayırdır evlat, nedir kafandaki pusun sebebi, de hele?" diye sordu.

Hakan, babasının yorgunluğuna rağmen dimdik duran omuzlarına hayrandı. Ne çetin yükler vardı o garip omuzlarda. Her şeye rağmen onunla ilgilenmeyi ihmal etmezdi. Babasının sorusunu cevaplamak yerine, gözleri onun elindeki derin izlere takıldı.

Babası, onun, elindeki izlere baktığını farkedince, Hakan'ın gözlerine eğildi yavaşça. "Bu çizgilerin her biri, benim kursağımdan geçen her bir lokmanın helal olduğuna birer şahittir.

Bu ellere ne zaman baksam, verdiğim emekleri hatırlayıp mutlu oluyorum. Bir gün öteki taraftaki duruşmaya çağrılıverirsem, bu manzaradan başka sunabileceğim pek bir şeyim yok beni Yaratan'a. Anladın mı oğlum?" dedi.

Hakan, babasının anlattıklarını tek tek kazıdı aklına. Ne güzel konuşuyordu böyle, şiir gibi. Zaten babası ne zaman konuşmaya başlasa, bütün dünya duruyordu âdeta Hakan için.

"Evet baba, anladım seni." dedi gülümseyerek. Anlamıştı da. O da babası gibi emek harcarsa, ne kadar yorulursa yorulsun mutlu olacaktı. İçinin rahatlığından yorgunluğunu unutacaktı.

Hemen odasına çekildi. Mürekkepli kalemi yoktu belki ama karakalemi vardı. Hikâyesini dur durak bilmeden yazıyor, ucu bitince hemen kalemıraşla kalemini sivriltilip devam ediyordu.

Gece yarısı olduğunda hikâyesi bitmişti. Hakan, kabın içinde biriken kalem posalarına, masasının üzerindeki silgi tozlarına baktı, bir de minicik kalan kalemine. O bir şeyler için çabalamıştı ve bütün bunlar da çabasına birer şahitti. Kabin içine doluşan kalem posalarını izlemeye doyamıyordu. Onları çöpe atmaya kıyamayıp kutunun içinde biriktiriyor ve

yorulduğunda onlara bakarak gayretini artırıyordu. Çok yorulmuştu. Kapanmak için inat eden göz kapaklarıyla çekişmeye başlamıştı. Sonunda yorgunluğa yenik düştü. Masasının üzerinde duran hikâyesine pembe yanığını koyup uykuya daldı.

Ertesi gün okul için uyandı. Hikâyesini alıp okula koştu. Öğretmenine teslim etti.

Son dersin bitiş ziliyle tüm okul bahçeye toplandı. Sonuçlar belli olmuştu. Hakan'ın öğretmeni kürsüye çıkıp üçüncülüğü ve ikinciliği kazanan öğrencileri açıkladı. Geride sadece bir şansı kalmıştı Hakan'ın. Çok heyecanlanmıştı. Nefesini tuttu.

Gözlerini kapattı. Kalbinin pıt pıt sesi kulağına geliyordu. Sanki birisi devamlı onu "Hakan! Hakan!" diye çağırıyordu. Gözlerini açtığında bütün okulun onu alkışladığını gördü. Aman Allah'ım! Başarmıştı. Kendisini çağıran sesin öğretmenine ait olduğunu fark etti. Koşarak yanına gitti. Öğretmeni, Hakan'ı tebrik ettikten sonra okula dönüp, "Çocuklar, arkadaşınız öyle güzel bir hikâye yazmış ki küçük

bir kuralı ihlal etmiş olmasına rağmen onu birinci seçtik. Bu küçük ihlaliyle de Hakan bize önemli olan şeyin kalem değil, kalemi tutan el olduğunu öğretti." dedi ve Hakan'a hediyesini verdi.

Hakan şaşkındı. Karakalemiyle kazanmıştı yarışmayı. Eve geldi. Odasına geçti. Hediyesinin başına oturdu. Heyecanla paketi yırttığı anda büyük bir aynayla karşılaştı. Tam aynayı kaldırıp bakacakken, önüne "pat!" diye bir şey düştü. Bu bir mürekkepli kalemdi. Hakan, mürekkepli kaleme koca bir öpücük kondurdu sevinçten. Bir de kaleme iştirilmiş minik bir not vardı. "Hakan, ilk olarak, kalemi asla elinden düşürme. O sana çok yakışıyor. İkinci olarak, yarışmanın bir kuralını ihlal etmene rağmen bu ödülü sana vermemin nedenini merak ediyorsun değil mi? Öyleyse aynaya bak." yazıyordu. Hakan heyecanla kaldırdı aynayı. Usulca yüzüne yaklaştırdı. O da ne!

Tam o anda sıçrayıp kaldırdı başını masadan. Çok üzülmüştü. Meğer hepsi bir rüyadan ibaretmiş. Keşke gerçek olabilseydi bütün bunlar. Ama hikâyesi masada öylece duruyordu. Kalem posalarının olduğu kutu devrilmiş, masanın üzerine yayılmıştı.

Hakan, rüyanın verdiği heyecanla kalktı. Elini yüzünü yıkamak için lavaboya koştu. Lavabonun aynasına yaklaştığında bir de ne görsün! Yazdığı yazının izleri, yüzüne ve ellerine çıkmamış mı? Kalem posaları döküldüğü için, elleri ve yüzü simsiyah

olmuştu. Rüyasının devamı olmalıydı bu. Çok şaşırmıştı. İçindeki bütün duygular dile gelmiş, sevinç çığlıkları atıyordu sanki. Sonra susturdu bütün düşüncelerini ve hayranlıkla seyretmeye başladı kendisini. Bir şeylere emek verdiğini anlatıyordu bu görüntü. Kendisiyle göz göze geldi ve bakışlarındaki o muhteşem gururu gördü. Öylesine mutlu olmuştu ki, daha fazla tutamadı kendini. Şöyle kocaman gülümsedi. İşte tam o anda babası geldi aklına. Onun gibi olmayı başarmıştı. Babasının çatlak dudaklarına ve ellerine rağmen gülümsemesi gibi, o da yüzünün ve ellerinin boyalı olmasına rağmen gülümsemeyi başarmıştı.

Ve artık onun da tıpkı babasıninkine gibi hayatı boyunca zevk alarak hatırlayabileceği bir manzarası vardı.

AVUCUMUN İÇİNDEKİ HAYAT

Okuldan eve koşarak geldim. Bir an önce bilgisayarımın başına oturup oyun oynamaktı tek hayalim. Bilgisayarımın başında dedemi görünce fal taşı gibi açıldı gözlerim. "Vay canına, dedem ben okuldayken bilgisayarımda oyun oynuyormuş demek!

Ah benim tonton dedem! Hangi oyunu oynuyor acaba!?" diye düşünürken, dedemin aslında oyun oynamadığını, bilgisayarın ekranına sadece baktığını gördüm. Dayanamadım seslendim. Geldiğimi görünce çok sevindi dedem. Eski bir arkadaşından, internet yoluyla daha sık görüşebileceklerini duymuş. Dedem de bilgisayar ve internet kullanmayı öğrenmek istiyormuş meğer! Benden yardım istedi mahcup bir tavırla.

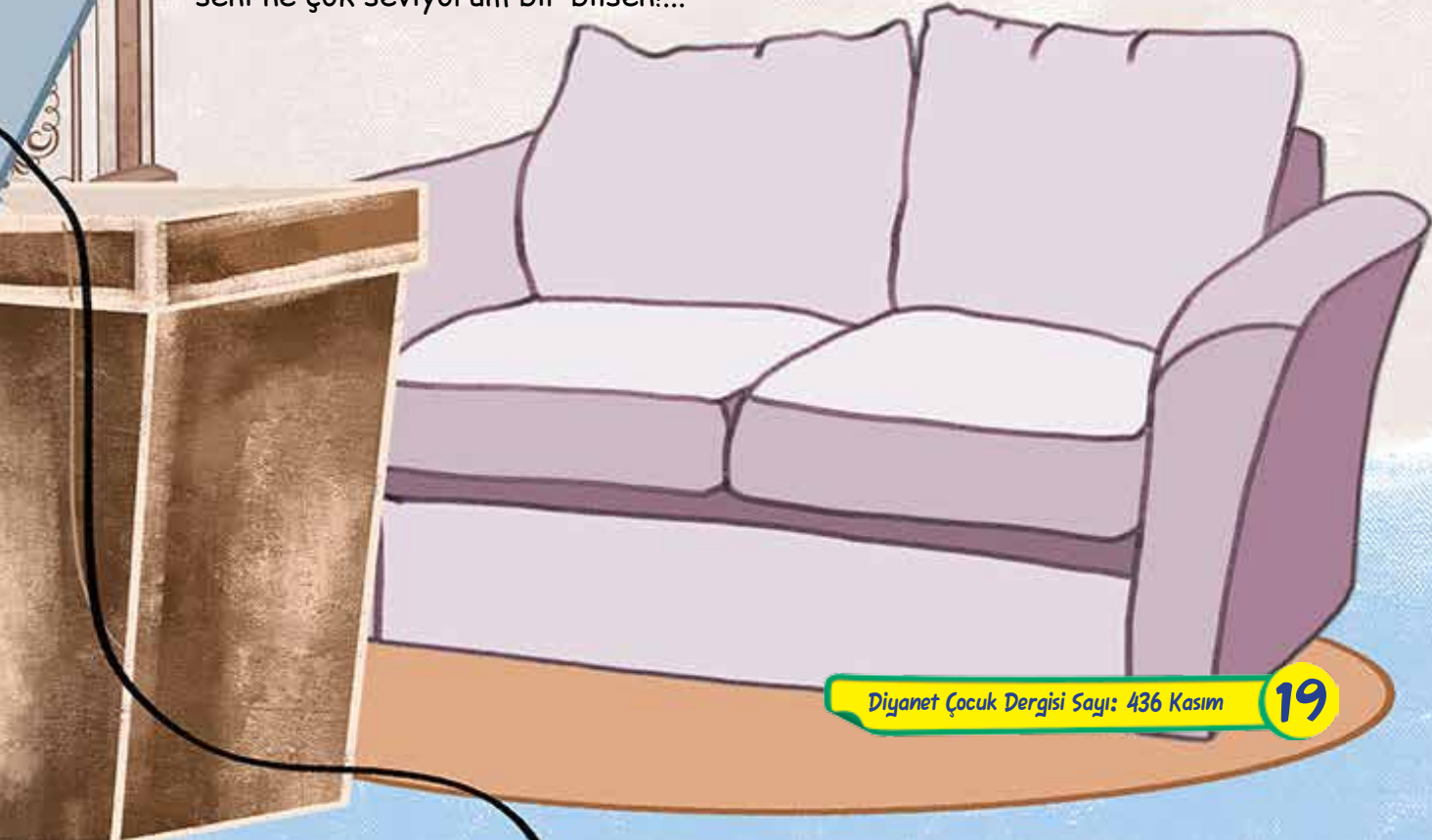
- Tabii öğretirim dedeciğim, sonuçta teknoloji hepimiz için ihtiyaç! dedim gülümseyerek.

Önce dedeme bir mail adresi aldım ve neler yapacağını anlatmaya başladım. Ama biraz kafasını karıştırdım sanırım. Bilgisayarın tuşlarının yerini bulması biraz zaman alsa da sonunda ne yapması gerektiğini anlamıştı ve arkadaşına bir mail yazmayı başarmıştık. Çok mutluydu dedem, yanakları kızardı sevinçten, nerdeyse akşama kadar bilgisayarın başından hiç kalkmadı ve her an cevap bekledi arkadaşından. Ama beklediği cevap bir türlü gelmiyordu. Hâlâ anlayamadığı bazı internet gerçekleri vardı dedemin, sonuçta bu yüz yüze bir görüşme değildi, anında cevap gelemeyebilirdi. Arkadaşıyla iletişimini bir süre bu şekilde devam ettirdi ve bilgisayar kullanmaya her gün biraz daha alıştı dedem. Günler sonra onu yine bilgisayarımın başında otururken gördüm. Arkadaşına yeni bir mail daha gönderiyordu anlaşılan:

"Sevgili dostum Hasan, seninle internet üzerinden görüşmek güzel. Sayende bilgisayar kullanmaya da epey alıştım. Bilgisayarda arkadaşlarımla görüşebiliyor, haber okuyabiliyor, müzik dinleyebiliyorum. Şu küçücük kutunun içine kocaman bir hayat sığdırabilmiş olmalarına her gün biraz daha şaşıyorum. İstedğim her şey anında avucumun içinde! Ama yine de bir şeyler eksik sanki! Mesela, bu cam ekranın ardından sana dokunamıyorum, eski günlerdeki gibi elimi omzuna atıp sohbet edemiyorum, sürekli ekrana bakmak ve cevap beklemek daha çok vaktimi alıyor. En kısa zamanda yüz yüze görüşelim, eskiden yaptığımız gibi karşılıklı çayımızı içip sohbet edelim, hayatı bir yandan avcumuzun içine alırken, öte yandan avuçlarımızdan kayıp gitmesine izin vermeyelim. Yarın her zaman buluştuğumuz yerde seni bekliyor olacağım. Sevgiler. "

Ertesi gün büyük bir heyecanla hazırlanarak arkadaşıyla buluşmaya giderken dedemin arkasından el salladım. "Vay benim tonton dedem, seni ne çok seviyorum bir bilsen!..."

Çiçekli pano

Lale ile kardeşi son günlerde pek dertliydiler. Canları bir şey yapmak istemiyordu. Bütün gün bilgisayarın başında vakit geçirdikleri için kendilerini yorgun hissediyorlardı. Fakat bu duruma bir çare bulamıyorlardı. "Yine kitap okuyamadık, hepsi bir kenarda duruyor."

"Geçen hafta öğretmenimiz ödevimizi beğenmedi, sınıftaki bir çocuk ile benzer şekilde yapmışız." "Teyzemi ziyaret etmeye de bir türlü fırsat bulamıyoruz." diyerek hayıflanıyorlardı.

Bir gün bir aile dostları kızları ile birlikte onları ziyarete geldiler. Meltem ablayı görünce çok sevinmişlerdi. Çözemedikleri sorunlarını duyan Meltem abla: -Ben bu işin çaresini biliyorum, dedi. Bence ikiniz bir haftayı, bilgisayar ve interneti her gün sadece kısa bir müddet kullanarak geçirmeyi denemelisiniz.

Lale ile İnci canları sıkkin bir halde:

-Galiba biraz fazla vakit geçiriyoruz bilgisayarın başında, dediler.

Meltem abla, onlar için kocaman güzel bir pano ve kâğıttan rengârenk iri çiçekler yaptı. Panoyu odalarına astılar ama merak etmişlerdi:

-Bu panoyu ne için kullanacağız? Diye sordular.

-Her şeyi ölçülü yapmak için. Gereği kadar yapılmış her iş ve güzel uğraşınız için panoya bir tane çiçek yapıştırın.

Çocuklar: "Geçen haftanın çiçeklerini yapıştıralım, bakalım." dediler ama ortaya çiçeği az bir pano çıkıvermişti. Biraz mahcup olmuşlardı.

Bir hafta çabucak geçti.

Bu bir hafta içinde zinde bir şekilde okula gidip geldiler. Ödevlerini hem internetten hem de kütüphaneden faydalanarak, düşünerek daha üretici bir şekilde hazırladılar. Öğretmenleri ödevlerini çok beğendi.

Sonbaharı yakalamışlar, yağmurda sokağa çıkarak "şıp şıp" yürüyüş yapmışlardı. Köşede yeni bir fırın açılmıştı. Vitrindeki kurabiyeler çok leziz görünüyordu. Teyzelerini ziyaret edeceklerine göre, onun için bir kutu almalı idiler. Bir gün yeni birer kitap almaya çıktı iki kardeş. Raflarda bir çok yeni kitap çıkmış olduğunu görünce şaşırıp kaldılar.

Odalarını toplamışlar, annelerine yardım etmişlerdi. Yine de vakitleri kalmıştı. Küçük maketler yapmaya merak salmışlardı. Bu iş için minik kibrit kutuları biriktiriyorlardı. Artık bilgisayarın başında vakitlerini ısraf etmiyorlar, gerektiği kadar faydalanıyorlardı.

İnci, kardeşine:

-Çiçekli panomuz capcanlı oldu, dedi sevinerek.

Lale gülümsedi:

-Meltem ablaya bir mektup yazar, anlatırız.

Bu güzel mektup için de panoya pembe bir çiçek eklemeyi unutmadılar.

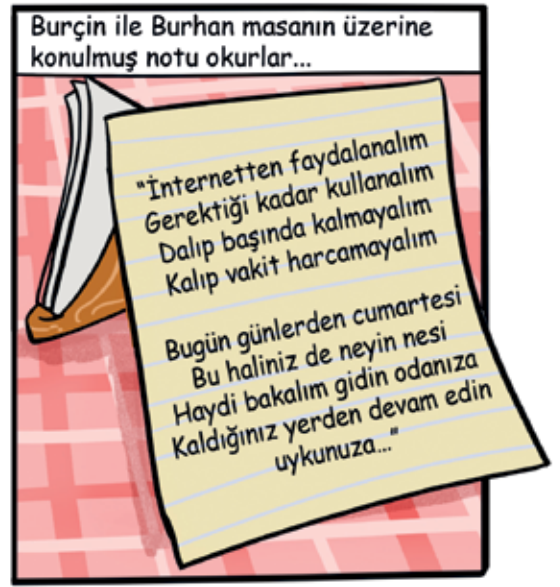

BURÇİN İLE BURHAN

"İTERNETTEN FAYDALANALIM
GEREKSİZ VAKİT HARCAMAYALIM"

Yazan: Hatice İPEK
Çizen: İbrahim ÇİFTÇİ

BİR ÖĞRETMENİM VARDI

Bir öğretmenim vardı, gözleri sevgiyle bakardı.

Hava soğuktu, kış ayazıyla ölesiye sesleniyordu. Ben küçüktüm, bazen bir kuş yavrusu kadar çaresiz. Düşe kalka okul yolundaydım ve ben üşüyordum. O gün lastik ayakkabılarımın delik olduğunu iyice anladım. Ayaklarım su içindeydi. Ucu delik çorabımdan çıkan parmağım kıpkırmızıydı.

Kocaman sınıfın ortasında gürül gürül yanan odun sobasına yaklaştım. Ayakkabılarımı çıkartıp ıslanmış ve soğuktan kızarmış ayaklarımı ısıtmaya çalışıyordum. Akan burnumdan habersizdim, ayaklarımın derdine düşmüştüm. Ablam hastalanmıştı da annem ona, 'ayaklarını ıslattın da hastalandın' diye kızmıştı.

Öğretmen girdi kapıdan. Heybetli biriydi.

-Oturun çocuklar, dedi. Öğretmen girdiği anda sobanın başındaki çocukların hepsi sıralarına koştular. Elime ayakkabılarımı alıp ben de koştum. Yerde benim ıslak ayaklarımın izi kaldı. Öğretmen izlere baktı, bir de bana.

Gözlerindeki güzellik beni rahatlatmıştı. Sevgiyle bakıyordu. Beni incitmemek için hiçbir şey demedi. Yanıma geldi. Sıramın yan tarafına çömeldi. Ben burnumu çekiyordum. Cebinden mendilini

çıkardı. Hiç tereddüt etmeden burnumu sildi. Öğretmenin gözlerindeki sevgi, yüreği kadar büyüdü. Bana doğru eğildi, kucakladı, sıktı. Sıcacıktı. Soğuktan kızarmış yanaklarıma kocaman bir öpücük kondurdu.

Ben bir anda ısınverdim.

Ayaklarım bile kurumuştum sanki.

Gel, dedi elimden tuttu. Kendi sandalyesini sobanın yakınına koydu, 'otur' dedi bana. Ayaklarım kuruyuncaya kadar kaldırmadı beni. Bakışlarından belliydi bizi sevdiği. Ben bir köy çocuğuydum. Yoksulduk. Hayatı öğrenmeye gidiyordum okula.

Haftanın ikinci günüydü. Ben yine soğuk havada üşüyerek gelmişim okula. Bir öğrenci bana seslendi. Koştum.

-Seni öğretmen çağırıyor, dedi.

Öğretmenimin beni çağırmasına çok heyecanlandım. Öğretmenimin lojmanına koştum.

Öğretmenim bana gülücüklerle baktı. Nasıl olduğumu sordu. Utancımdan cevap veremedim. Sustum. Suskunluğum her şeyi anlatmaya yetiyordu.

Kutudan bir ayakkabı çıkardı. Eğildi önüme, eliyle giydirdi. Ben heyecandan tir tir titriyordum. İlk defa iskarpin ayakkabım oluyordu. Basmaya kıyamadım. Ayaklarım yürümeyi unuttu.

-Giderken şunu da evinize götür, dedi. İlk defa bir montum olmuştu. Üstelik yeniydi.

Ne yapacağımı bilemedim. Öğretmenime teşekkür bile edemedim. Çünkü buna cesaretim yoktu. Utanıyordum.

"Okuyun, iyi insanlar olun." diyordu sürekli.

O gün, burnumu temizleyen, sandalyesini bana veren, üşümeyeceğim kıyafetleri alan, o yüreği kocaman adam gibi olmaya karar verdim.

Gözümde büyüdükçe büyüdü. Dağ gibi bir adam oldu, dağ gibi adam.

O bir öğretmendi. Beni ben yapan, bu dağ gibi adam benim öğretmenimdi. Yüreği Konya ovası kadar geniş, bütün çocukları gönlüne sığdıran bir öğretmendi.

Her zaman hatırladığım öğretmenim, asla unutulmayacaksın.

Haydarpaşa Tren Garı

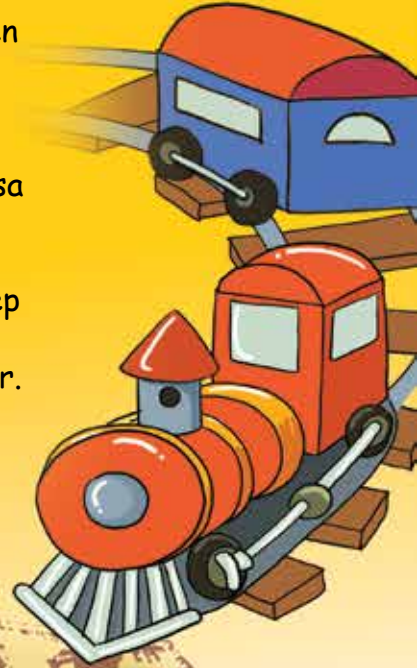

Arkadaşlar merhaba,
Ülkemizde ilk olmasa bile en önemli
demiryolu hattımız İstanbul'dan başlar.
Peki bu hattın başladığı tren garının adını bilen
var mı?

Bilenleri tebrik ederken, bilmeyenlere kısaca
anlatayım. Bu garın adı Haydarpaşa'dır.

Sultan II. Abdülhamit, İstanbul ile Kutsal
Topraklar arasındaki ulaşımı güçlendirmek,
bu bölgelere taşınacak yardımların ulaşımını
kolaylaştırmak, hacıların daha güvenli ve
konforlu bir şekilde gidip gelmelerini sağlamak
amacıyla Hicaz Demiryolu projesini başlatan
padişah'tır. Böylelikle 1908 yılında inşaatı biten
Haydarpaşa Garı ile beraber, 2500'den fazla
köprü, 9 tünel, 37 su deposu, 2 hastane gibi
pek çok yapı, bu hat üzerinde bina edilmiştir.
Demiryolunu her ne kadar Almanlar yapmış olsa
da, inşaatında pek çok Türk de çalışmıştır.

İstanbul'un Kadıköy semtinde bulunan tarihî
gar; 1917, 1979 ve 2010 yıllarının maalesef hep
içinde bulunduğumuz kasım aylarında, çeşitli
deniz kazaları ve yangınlarla hasara uğramıştır.
Nerde olursanız olun trenle seyahatin zevkini
tadarken, Haydarpaşa Garı'nın hikâyesini
hatırlamayı unutmayın.

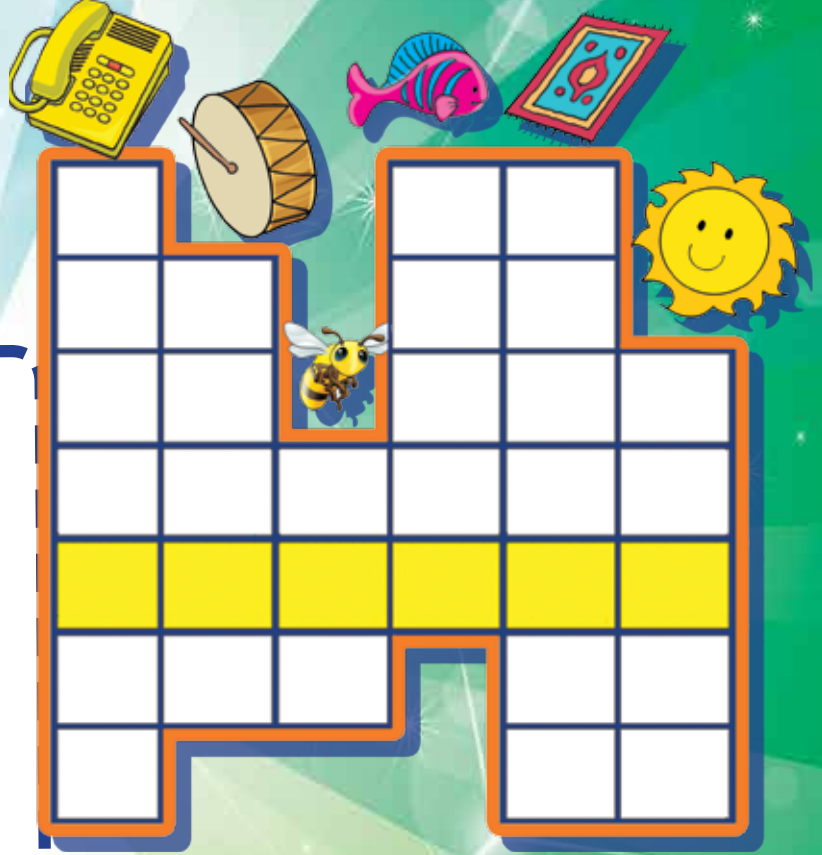

Serife Nihal
Zeybek

BULMACAYI ÇÖZ, SUREYİ BUL

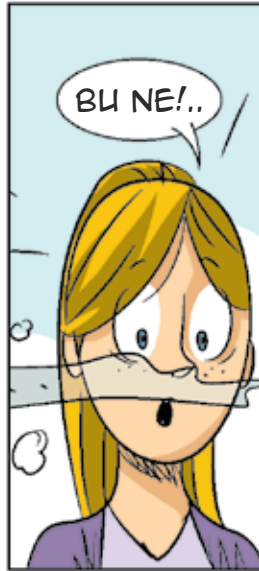
Arkadaşlar, şimdi tanıyacağımız surenin adı, bulmacada gizli. Haydi önce bulmacayı çözelim!

Resimde gördüğünüz nesnelerin ismini, yukarıdan aşağı doğru kutulara yazarak, surenin adını bulalım! Sonra da aşağıdaki yazıda boş bırakılan yerlere bulduğunuz surenin adını yazalım!

Arkadaşlar, yaşamımızda pek çok defa tercih yapmak zorunda kalırız değil mi? Mesela içimizden bir ses annemize yardım etmemizi ister, diğer ses, ise onun yerine tembel tembel oturmamızı söyler. Tercih yapma gerekliliği sabah erken kalkarken de ödev yaparken de Kur'an okurken de karşımıza çıkabilir. Yaptığımız tercihler bizim nasıl bir insan olduğumuzu belirler aslında. Hepimiz hayatımız boyunca iyi ve doğru tercihler yapmak isteriz öyle değil mi?

Bizi yaratan ve çok seven Yüce Rabbimiz de böyle ister elbette. Bunun için yüce Allah bize kitabımız Kur'an-ı Kerim'i ve Hz. Peygamberimizi göndermiştir. Onlara uyarsak doğru yoldan ayrılmayız. Rehberimiz Kur'an'ın bir adı da _____ dir. _____ doğru ile yanlış; iyi ile kötüyü ayırt eden anlamına gelir. Ayrıca _____ ülkemizde bir erkek adı olarak da kullanılır. Sizin tanıdığınız _____ isimli kimse var mı? Kur'an'daki 25. surenin adı _____ Suresi'dir. Bu surenin ilk ayetinde Kur'an'ın _____ olduğu belirtilir. Devamında ise yeryüzünü gökyüzünü yaratanın Allah olduğu, O'nun her şeyi yaratıp düzene koyduğu anlatılır. _____ Suresi'nde yağmurdan, rüzgardan, gece ve gündüzden, güneş ve aydan da bahsedilir. Merak ettiniz mi neler anlatıyor acaba bu sure? Kur'an'ın Türkçe mealinden _____ Suresi'ni okumaya ne dersiniz?

Yazan: Ayşegül Sözen Dağ

Çizen: Yahya Alakay

EJDERHALAR DENİZDE

Ejderhalar, ağzından ateş saçan efsanevi hikaye kahramanları. Karada bir ejderha göremeyiz ama denizde bu mümkün. Denizde ejderha mı olur demeyin. Bal gibi de olmuş. Öyle güzel olmuş ki, herkesi kendine hayran bırakmış. Hatta dünyanın en ilginç hayvanları listesine bile girmiş. Dalgıçlar bu muhteşem güzellikteki hayvanları gördüğü anda fotoğrafını çekerler. Aslında bu ejderha, deniz atı ailesine bağlı bir balık. Kafanız karıştı değil mi? Ejderha, at, balık, deniz... Evet hepsi yan yana yazılınca gerçekten de çok kafa karıştırıcı.

Şimdi yazacağım bilgilerle daha da şaşırp hemen bir deniz altı keşfine çıkmak isteyebilirsiniz. Deniz ejderhaları yapraklı bir görünüme sahiptir. Bence kıvrıcık marul yapraklarını andırıyor. Salata olarak yenmez ama denizin içinde bu yapraklar onu öyle güzel saklıyor ki, kimse onun balık olduğunu anlamaz. Yüzen bir deniz yosunu zannedilebilir belki de. Yüzgeçleri sürekli renk değiştirir ve dalgalanır. Allah'ın her bir hayvana verdiği kendini koruma ve kamufle etme iç güdüsü gibi gerçekten hayranlık verici değil mi?

Adı ejderha olsa da boyları ortalama 40 santimetredir. Bir de bu balık çok ilginç bir özelliğe sahip: Yer yüzündeki en zarif hayvan ve mini mini yapraklı ağzları ile bu ejderhalar karides yemeyi çok severler. Deniz ejderhaları genelde Avustralya bölgesinde yaşarlar ve sayıları azdır. Maalesef bu zarif hayvanlar yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadırlar. Bu yüzden Avustralya hükümeti tarafından koruma altına alınmıştır.

Bir gün
imkânınız olursa deniz
altı gezisinde bol yapraklı
bir deniz ejderhasına kibarca
“merhaba” diyebilirsiniz. Hatta
birlikte fotoğraf çektirmeyi de
unutmayın. Gülümseyin çekiyorum,
deniz ejderhası nerede ya? Ah
yine saklanmış yosunların,
otların içine.

TORBADA NE VAR?

Babamın sesiyle yatağımdan fırladım:

-Sen mi geldin baba?

Sanki sabah yeni uyanmış gibi keyifli ve dipdiriydi. Gülerек cevap verdi:

-Yok, ben gelmedim. Hayalim geldi. Baksana karşıdayım. Sorduğun soruya bak?

"Sen mi geldin baba?"

-Ne bileyim, dedim. Sorarız ya hani öylesine. Geldiğine iyi ettin valla, hoş geldin.

-Hoşbulduuuk! Daha doğrusu sizi uyurken bulduk.

-Öyle oldu, dedim gülerek.

Babam bu geç saatte bu enerjiyi nerden alıyor anlamıyorum doğrusu.

Babamı duyar da Ceviz yerinde durur mu? Sanki gün boyu hasta yatan o değilmiş gibi koşarak gelip babama sarıldı:

-Nerde kaldın baba? Sen yokken öyle hastalandım ki!

-Geçmiş olsun yavrucan. Hastalık, misafir gibidir; gelir, gider. Çok şükür şimdi iyi gördüm seni, dedikten sonra kapının önüne bıraktığı torbayı getirdi.

O sırada annem de uykulu gözlerle kapıda göründü. Peş peşe soracağı çok soru olmalıydı.

Üçümüz aynı anda merakla ilk soruyu sorduk:

-Ne var o torbada? Yemiş mi?

-Gerçi benim karnım tok. Ama yine de merak ettim, dedi Ceviz.

-Ne olacak, sürpriz var, dedi babam. O yüzden geç kaldım. Arkadaşlarla çok uzaklara gittik. Ancak dönebildim.

Ceviz, bir heyecanla atılıp torbayı açacak oldu.

Babam:

-Dur bakalım delikanlı, öyle kolay açamazsın, deyip Ceviz'in elinden aldı. Ceviz bozulmuştu. Bir an küsüp gidecek oldu.

-Niye açamıyormuşum, ben artık küçük değilim.

Açabilirdim ben, diye içerledi.

-Heh he. Küsme canım. Öyle sıkı bir düğüm attım ki kimseler kolay kolay açamaz, diye karşılık verdi babam. Bu düğümü açman için daha yüz ağaç ceviz yemen gerek.

Sonra babamın içine sinmemiş olacak ki:

-Gel, gel küsme Ceviz bey. Dene bakalım, açabilecek misin? Eğer açabilirsen içindekinden biri senin olsun. Merakımız bir kat daha artmıştı. İçinde ne vardı ki?

-O zaman ben de deneyeyim, diye atıldım.

-Dur ilk sıra Ceviz'in. O açamazsa sen denersin, dedi babam. Ceviz torbayı eline aldı. Açmak için çabaladı, çabaladı, çabaladı. Ama açamadı. Sonra dişleriyle ısırmak için eğilmişti ki babam:

-Dişleri kullanmak yok, sıra sende Palamut, deyip torbayı bana uzattı. Aynı şey senin için de geçerli. Açarsan içindekinin biri senin.

Kendimden emin bir sesle:

-Şimdi görürsünüz, açabiliyor muyum, açamıyor muyum, dedim.

Torbayı elime aldım. Bütün gözler üzerimdeydi. Bütün gücümü parmaklarıma vermişim sanki. Pes etmeye niyetim yoktu.

Çabalama sırası bendeydi. Bu düğümü açıp, sürprizi kapacaktım. Bu düğüm nasıl bir düğümdü Allah aşkına? Hiç mi gevşemezdi? Bu düğümü ben a-ça-cak-tım.

Ceviz, el çırparak bana destek veriyordu:

-Aaa-bi, aaa-bi, açarsın sen, aaa-bi.

Devam Edecek...

Bazen olur, ipte unutulurum
Yağmur üzerimde
Güneş altında
Mevsimler geçer bir başıma
Çamaşırı kolla, ipi sıkma
İşler yoğun, yağmurlu gün
Oyalanma, sallanma!
Şimdi bu şiiri kulağına
Yok, olmadı burnuna
Mandallıyorum ki unutma;
Diğer mandallarla el ele
Rüzgârda ipte, neşeye
Günümü gün etmeyi
Elbet bilirim ben de
Beni dışarda bırakıp hem
Sonra bir de dışlayıp
Her gördüğünü bir daha görürsem
Bulursun çamaşırlarını çamurda

DIŞ KAPININ MANDALI

Fatma Nur Yılmaz

Pınar Melike Demiralay

MASAMIZI DÜZENLEYELİM

Neredeyse dönemin ortasına geldik. Günler geçtikçe ilk gün heyecanla dizdiğiniz defterler, kitaplar birbirine mi girdi? Gelin onları toparlayacağımız bir düzenleyici yapalım.

MALZEMELER

- Boş ayakkabı kutusu
- Makas
- Kaplama kâğıdı
- Yapıştırıcı
- Cetvel, kalem

1

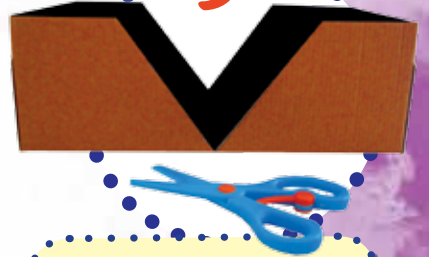
Kutunun tam orta noktasını bir çizgiyle belirliyoruz. Çizginin iki tarafına eşit uzaklıkta noktalar belirliyoruz ve kutunun altına doğru orta çizgiyle birleştiriyoruz.

2

Oluşan üçgeni kesiyoruz, aynı işlemi kutunun diğer tarafına da uyguluyoruz.

3

Kutuyu ikiye katlayıp yapıştırıyoruz.

5

Düzenleyicimiz bitti, şimdi içine yerleştirmek istediğiniz dergi, kitap ve defterlerinizi seçin.

4

Kutunun iki tarafını şekildeki gibi kapatıyoruz ve kutunun tamamını kaplıyoruz.

Kutlu Yolcu Ammar Bin Yasir...

Yemende yaşıyordu Yasir, Ans kabilesindendi,
Kaybolunca sevgili kardeşi...
Bulmak için düştü yollara...
Kaderinde Mekke vardı,
Böylece kutlu şehre vardı.
Benî Mahzûm kabilesinden Ebû Huzeyfe,
Hamî oldu bu efendi gence,
Evlendirdi sadık, sabırlı Sümeyye ile.
Doğdu nur topu bebek,
Ammâr ismi ona yakıştı pek...
Sevgili Resûl ile büyüdüler beraber...
Hz. Muhammed'e inince ayetler yavaş yavaş,
Koştı ilahî aşkla Dârülerkam'a Ammar,
Dinledi Sevgili Nebî'yi, aktı gözlerinden yaş...
Hemen İslam'ı seçti.
Denildi ki Müslümanlığını ilân eden ilk yedi
kişiden biridir
Ve...
Annesi Sümeyye ile babası Yâsir
Sevgili Resûl'e inanıp Müslüman oldu,
Güzel gönüllerine nur doldu.
Ama...
Kureyşli müşrikler çok zalimdiler,
Başladı işkence dolu günler,
Çöl sıcaklığında,
Ateşten koca taşları koydular üstlerine...
Sümeyye ile Yasir'in imanla, sabırla dolu
göğüslerine
Söz geçiremediler...
Müşriklerin başı Ebû Cehil çıldırdı hırsından...
Sabır, iman şahikası Sümeyye canını verdi
böylece...
İlk şehitti cennetin kutlu yolcusu Sümeyye...
Ardından Yasir'in yolculuğu başladı cennete,
İkinci şehitti aileden aziz Yasir...
Ammar ağlayarak anlattı Sevgili Nebî'ye
olanları...

Yanından ayrılmadı Canlar
Canının...
Medine'de
yapılırken
Mescid-i
Nebevi,
Herkes
bir kerpiç
taşırken
Ammar iki kerpiç
getirdi şevkle.
Onun muhteşem
gayretini gördü
Resûlullah.
Tozlarını silkeledi, onu müjdeledi cennetle.
Bedir Gazası'nda o da vardı,
Tebük Gazası'nda o...
Hep yanındaydı Resûlullah'ın savaşlarında...
Yemame savaşında dağılmak üzereydi ordu.
Ama haykıran bir ses duyuldu:
"Ey Müslümanlar!.. Cennetten mi
kaçıyorsunuz?
Ben Ammar İbni Yâsir'im. Bu tarafa gelin."
Gösterdi büyük kahramanlıklar,
Sayesinde İslam askerleri toparlandı,
kazanıldı savaş...
Cesurdu çok, yiğitliğine yoktu söz...
"Uzun boylu, kara yağız, elâ gözlü, geniş
omuzluydu."
Sade mi sade bir hayat,
Zarif, terbiyeden çok zengin davranış,
Sevgili Nebî'nin cennetlik buyurduğu,
Ammar'dı o...
Hiçbir namazını kazaya bırakmadı.
Sevgili Resûlün en sevdiklerindendi.
Dinlerdi Nebiler Nebisini,
Miras bıraktı şu hadis-i şerifini

“İmanın tamamını
elde etmiş olur, üç
şeyi her kim bir araya
getirebilirse:
insafı elden bırakmamak
olsa kendi aleyhine de,
Selâm vermek herkese,
Sadaka vermek fakir
iken bile.”

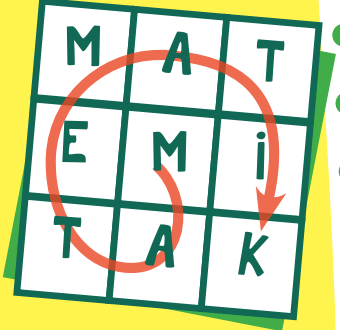

Hazırlayan:
Muhammed
Kâmil Yaykan

ŞARMAK KELİNELİ KARE BULMACA

Merhaba arkadaşlar;
Öğretmenlik en kutsal mesleklerden birisidir. Bilim adamından mühendise, doktordan avukata herkesi mutlaka bir öğretmen yetiştirmiştir. Biz de bu bulmacamızda 24 Kasım Öğretmenler Gününü ve öğretmenlerimizi konu edindik. Unutmayın; gizlenmiş kelimeleri bulduktan sonra kalan harflerden çok güzel bir şifre bulacaksınız.
Kelimeleri bulmak için yandaki "MATEMATİK" sözcüğünün çözümünü örnek olarak inceleyebilirsiniz.

Hepinize iyi eğlenceler...

A	M	A	H	Ş	E	M	Ö	E	L	M	A	T
L	Y	Ğ	İ	T	R	E	K	G	P	E	M	İ
K	O	R	R	A	İ	L	A	R	E	T	A	K
Ş	İ	R	E	İ	D	T	M	E	Ç	E	T	A
E	T	L	O	İ	N	T	B	İ	K	T	İ	H
B	E	U	K	G	S	A	H	L	R	Ü	R	A
N	İ	Y	İ	L	İ	Y	A	G	M	T	İ	M
U	M	E	İ	Y	E	İ	S	İ	C	E	Ö	A
Z	E	T	B	T	N	İ	E	L	M	R	Ğ	B
E	T	P	R	E	İ	M	V	C	B	E	E	R
L	T	A	K	E	T	E	T	E	E	T	T	D
B	A	T	İ	N	İ	Ğ	İ	M	L	A	F	E

KELİNELER

CETVEL
DEFTER
EĞİTİM
HARİTA

HAYAT BİLGİSİ
KALEM
KİTAP
MATEMATİK

MEZUNİYET
OKUL
ÖĞRETİM
PERGEL

SİLGİ
TABLET
TALEBE
TARİH ŞERİDİ

TEBEŞİR
TERBİYE
TÜRKÇE
YOKLAMA

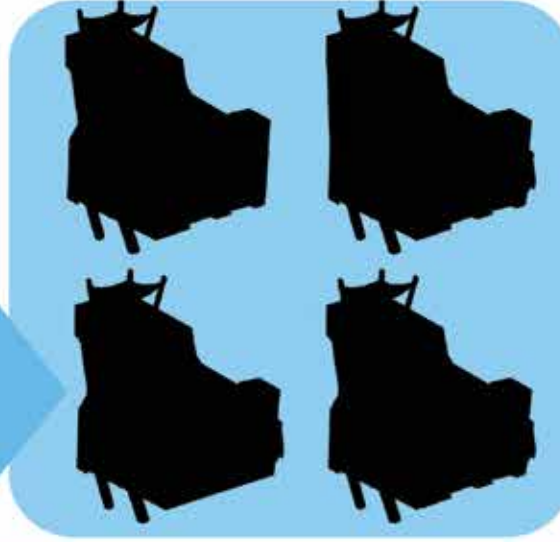
ŞİFRE:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

Gölgesini
bulur musun?

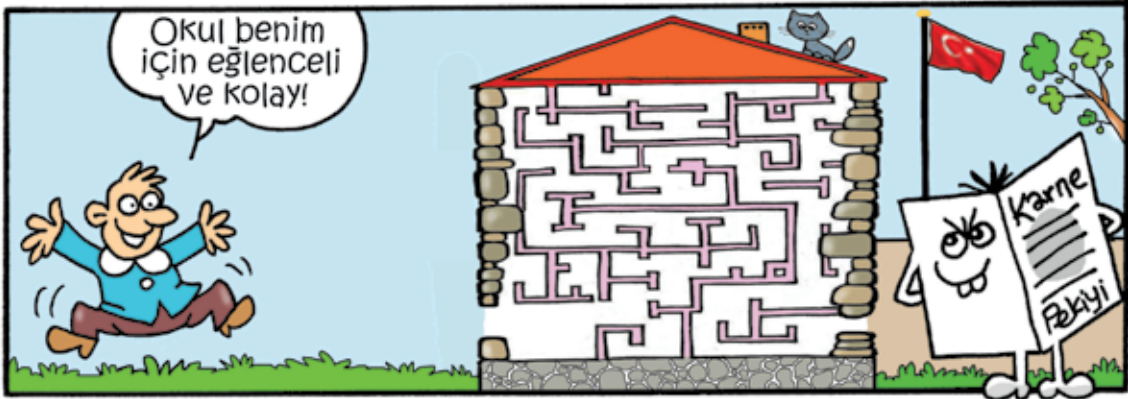
Fıkra

Postane

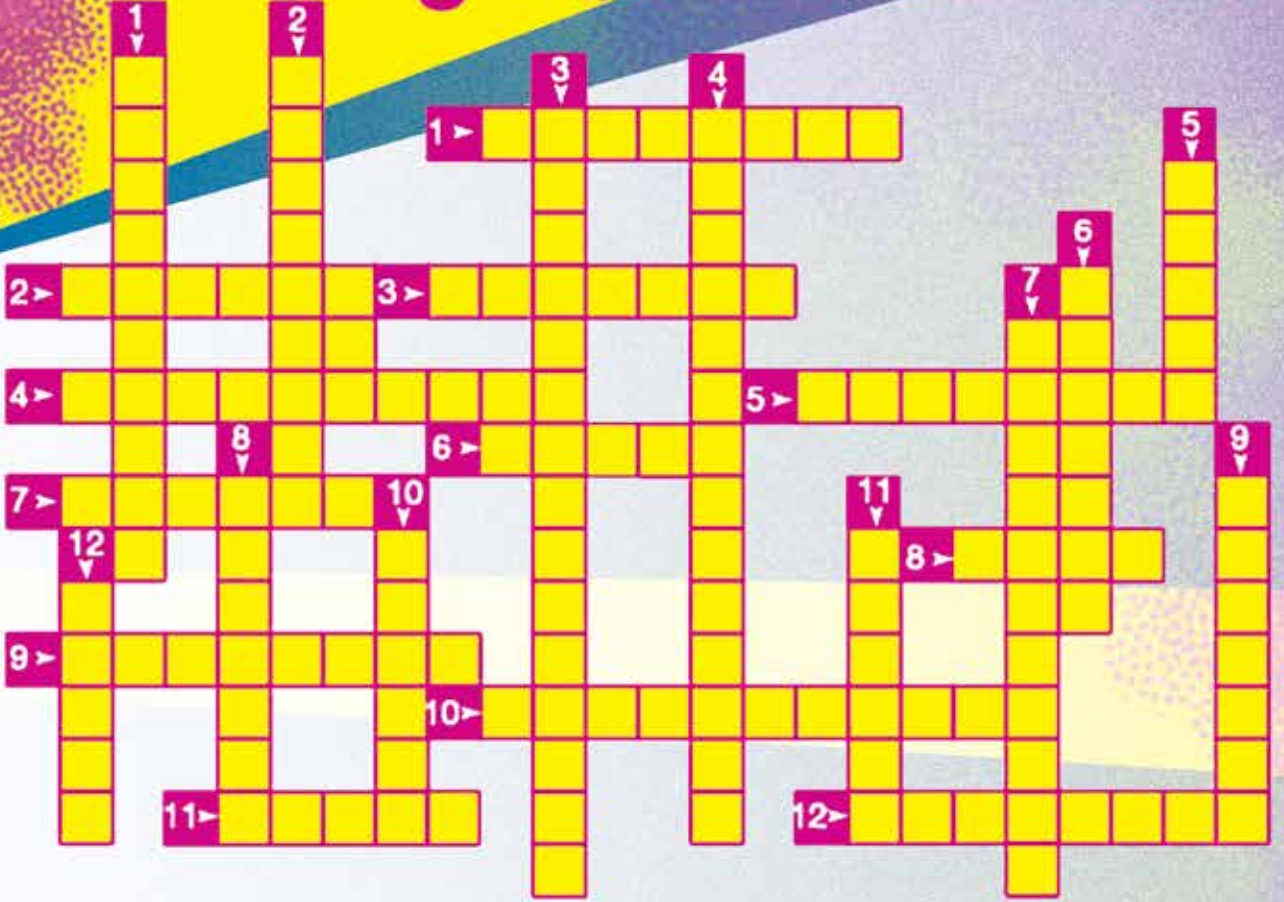
Temel hızla
postaneden içeri girip
"Demir atmış olduğum
mektubu geri istiyorum."
Memur şaşırarak
"Neden?"
"Yanlışlıkla fazla pul
yapıştırmışım,
uzatma gitmesin."

Ali'yi bahçeden çıkarır mısın?

ÇENGEL BULMACA

Soldan Sağa

1. Afrika'da yaşayan, uçamayan ve yumurtası en büyük kuş türlerinden biri.
2. Dergimizin bu ay 29. sayfasında geçen, Kur'an-ı Kerim'in isimlerinden biri.
3. Atatürk'ün vefat günü, ölüm yıldönümlerinde anıldığı gün.
4. Simge, resim, çizgilerle ve matematikle ilgili işlemler yapılan elektronik bir araç.
5. İnsanların doğumundan gençlik dönemine kadar geçirdiği dönem.
6. Zor olmayan.
7. Eskiden ilkokula verilen ad.
8. Bilen, bilgili.
9. Bilgi ve iletişimi, kablolu ve kablosuz veri aktarımını sağlayan ağ.
10. Günümüzde internet ağı üzerinden sosyal iletişim sağlayan iletişim alanları.
11. Üç ayların başlangıç ayı.
12. İnsanların kişisel ve toplumsal anlamda değişik yöntem, metot ve teknik imkanlarla anlaşıp görüşmesi.

Yukarıdan Aşağı

1. Milletin egemenliği kendi elinde tuttuğu yönetim biçimi.
2. Okul, ders ve benzer çalışmalarla ilgili araç gereçler.
3. İnternet ağı üzerinden yazışma, veri gönderip alma işlemi.
4. Türkiye'de ve dünyada önemli bir yarı resmi yardım kuruluşunun kutlama haftası.
5. Suda yüzebilen bir kuş türü.
6. Bilginin özellikle elektronik makineler aracılığıyla düzenli ve akla uygun bir biçimde işlenmesi bilimi, enformatik.
7. Bilgisayar ve internet yardımıyla ders anlatmak için okullarda kullanılmaya başlanan dijital pano.
8. Ana maddesi kireç taşı olan, kara tahta üzerine yazı yazmaya yarayan madde.
9. Eskiden öğretmenlere verilen ad.
10. Gazi Osman Paşa'nın savunması ile anılan şehir.
11. Daha çok çocuklarda görülen, kan kanseri diye bilinen bir kan hastalığı.
11. En iyi dostumuz diye bildiğimiz iki kapak arasında sayfalardan oluşan basılı eser.

SİZDEN GELENLER

Ahmet Taha Uludağ

Ali Kaan Ural

Asude Kısakol

Ayşenur Çalışkan

Begüm Dedeoğlu

Büşra Döndü Aktaş

Damla Balkan

Ecrin Göçer

Elhan Donat

Enes-Rumeysa Topsakal

Emine Ecrin Kabadayı

EnesTopsakal

Eslem Kumaş

Fatma Zehra Altın

Fatma Zehra Uludağ

Firdevs Erdoğan

Talha Korkmaz

Halil Furkan Çelik

Hatice Sertkaya

Hilal Nür Yapar

İrem Akar

İrem Yıldız

Kerim Doğan

Mahmut Talha Kabadayı

Melék Ezgi Demir

Medine Gül Demir

Nil Çelik

Rabia Alanya

Muaz Burak Bilgen

TÜRK BAYRAĞI

Türk bayrağı
Dalgalanıyor masmavi gökyüzünde
Ülkemizin simgesi bir tanesi
Geceleri gökyüzünü aydınlatıyor
gündüzleri herkes ona bakarak
gururlanıyor
Herkes onu anlı sanlı Türk
bayrağı diye ovuyor
Tüm dünya onun adını anıyor
Türk bayrağı
Dedelerimizin al kanını
Ay ve yıldızı taşıyor
Türk bayrağı
Bu ülke senin sayende ayakta
duruyor
Düşmanlar senden korkup kaçıyor
Ay yıldızlı bayrak herkes seni
koruyacak

Elif Serra Çimen

BİR VATAN UĞRUNA

Bir vatan uğruna
Olsun canım feda
Bir vatan uğruna
Ne verilmez ki şu fani dünyada

Bir vatan
En mukaddes olan
En güçlü olan
Şu fani dünyada

Bir vatan uğruna
Kim vazgeçmez ki
O tatlı canından

Bir vatanın bayrağı
Dalgalansa cihanda
Kim mutlu olmaz ki
Şu fani dünyada.

M. Göktuğ Bozkurt

Okuyucu Mektubu

SEVGİLİ PEYGAMBERİM

Elin öpmek isterim
Sevgili peygamberim
Ehli beytin severim
Sevgili peygamberim

Namaz kılarken seni
Ümmetin eyle beni
Ümmetinin seveni
Sevgili peygamberim

Yazan Ebrar Kurt

3/D No: 495

Kadri Suyabakan İlkokulu

Mektubu Gelenler

Gülnaz Alicikuş
Kerime Kömürcü
Meryem Yeyin

Bulmaca Çözümleri

A	M	A	H	Ş	E	M	Ö	E	L	M	A	T
L	Y	Ğ	İ	T	R	E	K	G	P	E	M	İ
K	O	R	R	A	İ	L	A	R	E	T	A	K
Ş	İ	R	E	İ	D	T	M	E	Ç	E	T	A
E	T	L	O	İ	N	T	B	İ	K	T	İ	H
B	E	U	K	G	S	A	H	L	R	Ü	R	A
N	İ	Y	İ	L	İ	Y	A	G	M	T	İ	M
U	M	E	İ	Y	E	İ	S	İ	C	E	Ö	A
Z	E	T	B	T	N	İ	E	L	M	R	Ğ	B
E	T	P	R	E	İ	M	V	C	B	E	E	R
L	T	A	K	E	T	E	T	E	E	T	T	D
B	A	T	İ	N	İ	Ğ	İ	M	L	A	F	E

Sayfa: 42

Sayfa: 45

Nasreddin Hoca

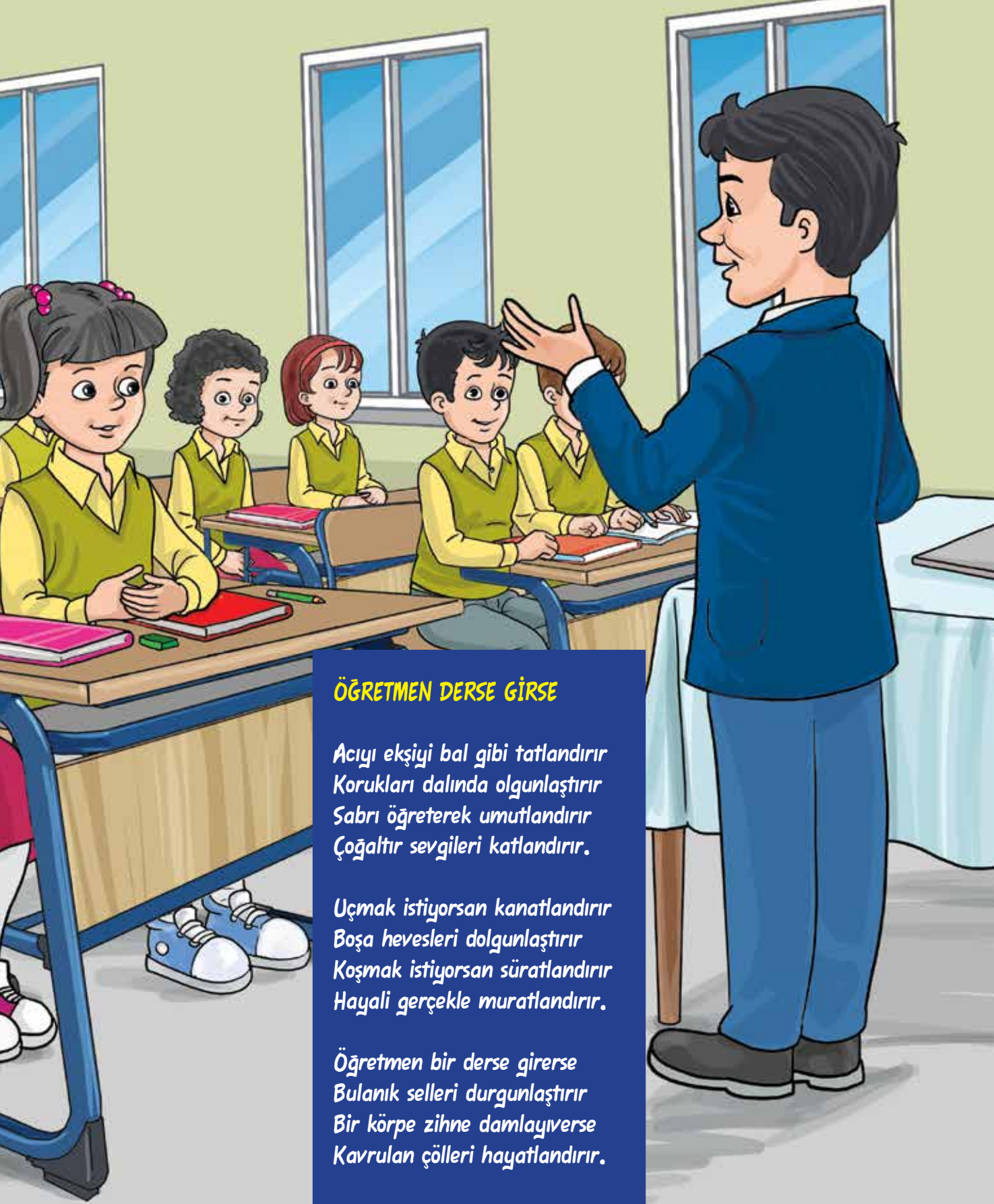
Ahmet Çakır

HOCA BİR GÜN EŞEĞİNİ SATMAYA KARAR VERİR, PAZARA VARIR VE TELLALI BULUR!

TELLAL, BİR SÜRÜ ÖVÜCÜ, MÜBALAĞALI SÖZLER SÖYLEYİNCE;

ÖĞRETMEN DERSE GİRSE

Acıyı ekşiği bal gibi tatlandırır
Korukları dalında olgunlaştırır
Sabrı öğreterek umutlandırır
Çoğaltır sevgileri katlandırır.

Uçmak istiyorsan kanatlandırır
Boşa hevesleri dolgunlaştırır
Koşmak istiyorsan süratlandırır
Hayali gerçeğe muratlandırır.

Öğretmen bir derse girerse
Bulanık selleri durgunlaştırır
Bir körpe zihne damlayıverse
Kavrulan çölleri hayatlandırır.

Hasan YILDIRIM

App Store'dan
indirin

Google Play'den
indirin

9 771300 846308

Fiyatı: 4 TL.

**Peygamberlerin
özellikleri ve
görevlerinden biri
olan 'tebliğ' ne
demektir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

82

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Kur'an-ı Kerim
hangi sahabi
döneminde
çoğaltılmıştır?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

83

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Peygamber
Efendimiz
Medine'ye hicret
ettiğinde kimin
evinde kalmıştır?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

84

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Aşr-ı şerif ne
demektir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

85

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**İsrailoğulları'na
gönderilen ve
kendisine ilahî
kitap Zebur
verilen peygamber
kimdir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

86

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Tesrik
tekbirleri
ne zaman
getirilir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

87

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Camilerde ezanın
okunduğu yere ne
denir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

88

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Osmanlı Devleti
zamanında,
Yoksullara ve
öğrencilere
yiyecek dağıtmak
için kurulmuş
hayır kurumuna ne
denir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

89

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

**Kırşehir'e yerleşip
orada vefat eden
ve Anadolu'da ahi
teşkilatını kurup
geliştiren kimdir?**

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3 20%

90

cocukdergisi@diydnet.gov.tr

Ebu Eyyub
el-Ensârî (r.a.).
Hz. Ebu Eyyub'un
kabri, İstanbul'da
adını kendinden alan
Eyüp ilçesindedir.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

84

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Hz. Osman (r.a.)'in
halifeliği döneminde
çoğaltılmıştır.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

83

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Tebliğ,
peygamberlerin
Allah'tan aldıkları
dinî hükümleri
olduğu gibi
hiçbir değişiklik
yapmadan
insanlara
bildirmelerine
denir.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

82

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Kurban Bayramı'nın
bir gün öncesi olan
Arefe günü sabah
namazıyla başlayıp
bayramın dördüncü
günü ikindi
namazıyla biter ve
farz namazların
ardından getirilir.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

87

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Hz. Davud (a.s.).
Davud (a.s.), sesinin
gür ve güzel oluşu ile
tanınır. Allah Teâlâ,
ona demiri yumuşatıp
zırh yapma özelliği
de vermiştir.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

86

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Kur'an-ı Kerim'in
bir topluluk içinde
okunan ve genellikle
orta uzunluktaki
on ayet kadar olan
bölümlerine denir.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

85

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Ahi Evran. Bir
esnaf teşkilatı olan
ahiliğin, İslam'ın
yayılmasında da
rolü olmuştur.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

90

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

İmarethane.
Osmanlı Devleti'nde
en çok imarethane,
İstanbul'da
yapılmıştır.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

89

cocukdersisi@diydnet.gov.tr

Minare.
Bir minareli camiler
olduğu gibi birden
fazla minareli
camiler de vardır.

DIYANET ÇOCUK DERGİSİ
Bilgi Kartları Dizisi-3

88

cocukdersisi@diydnet.gov.tr